

507.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Spraw Zagranicznych

z dnia 18 sierpnia 1926 r.

w sprawie przerachowania i konwersji obligacji, emitowanych przez terytorjalne związki samorządowe.

Na zasadzie §§ 4, 8 i 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań związków samorządowych oraz obligacji opartych na takich zobowiązaniach (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1026) oraz § 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu należności innymi przepisami nieobjętych oraz o posiłkowym stosowaniu rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1030) i §§ 43 i 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatnoprawnych, w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 213) zatządza się co następuje:

§ 1. Terytorjalne związki samorządowe, które emitowały obligacje (częściowe zapisy długu) zarówno zabezpieczone jak niezabezpieczone hipotecznie, winne są przedstawić plan konwersji obligacji do zatwierdzenia Ministrowi Skarbu lub wyznaczonemu przezeń Komisarzowi Rządowemu dla konwersji obligacji najdalej do dnia 1 listopada 1926 r., chyba, że ważne powody, uznane jako takie przez Ministra Skarbu lub wyznaczonego przezeń Komisarza, uzasadnią późniejsze przedstawienie planu konwersji.

Postanowienie niniejsze dotyczy obligacji, które były płatne w markach polskich i były emitowane przed dniem 28 kwietnia 1924 r., bez względu na to, czy w chwili emisji były wyrażone w markach polskich, czy też w rublach carskich, w koronach austro-węgierskich lub markach niemieckich, a stały się płatne w markach polskich dopiero na skutek przepisów, które wprowadziły markę polską jako prawny środek płatniczy.

Postanowienie niniejsze dotyczy nadto obligacji, które były płatne w rublach carskich i były emitowane na obszarze b. Litwy Środkowej przed dniem 1 kwietnia 1921 r.

§ 2. Plan konwersji obligacji, emitowanych przez terytorjalne związki samorządowe, winien być sporządzony dla każdej emisji obligacji oddzielnie i winien obejmować wszystkie obligacje niewylosowane oraz wylosowane po r. 1913, lecz nieprzedstawione do zapłaty.

Obligacje objęte planem konwersji, winny być przerachowane według miary nie niższej, niż przewidziana w § 5 ust. 1 rozporządzenia z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1026), przy czym należy brać pod uwagę miarę przerachowania obowiązującą w miejscu, gdzie ma siedzibę zarząd związku, który emitował obligacje.

Za podstawę przerachowania poszczególnych emisji należy wziąć ich wartość w urzędowo po-

danej dacie zamknięcia subskrypcji, a w przypadkach, gdy publiczna subskrypcja nie była ogłoszona, w dacie ogłoszenia o emisji obligacji. W razie gdy subskrypcja była przymusową, jako datę zamknięcia subskrypcji należy uważać datę dokonania przymusowej repartycji, zaś jako datę ogłoszenia o emisji obligacji—datę ogłoszenia o przymusowej repartycji.

§ 3. Plan konwersji obligacji, emitowanych przez terytorjalne związki samorządowe, winien przewidywać emisję nowych obligacji względnie przestemplowanie na złote dawnych do wysokości kwoty przerachowanej w myśl paragrafu poprzedniego. Nowe obligacje winny być oprocentowane w tym samym stosunku, co dawne obligacje, przyczem okres oprocentowania winien biec od daty oznaczonej w planie konwersji, nie późniejszej jednak, niż dzień 1 lipca 1925 r. Od tej samej daty winien biec nowy okres umorzenia, który nie może być dłuższy niż lat 50.

§ 4. Nowe obligacje, emitowane na zasadzie planu konwersji, są wolne od opłaty stempowej.

Na zasadzie punktu 1 lit. b art. 3 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o podatku od kapitałów i rent (Dz. U. R. P. № 76 poz. 517) kupony od nowych obligacji są wolne od podatku od kapitałów i rent, o ile korzystały z takiego zwolnienia kupony od konwertowanych obligacji.

§ 5. Plan konwersji, przewidując emisję nowych obligacji, winien ustalić wartość nominalną odcinków nowych obligacji oraz określić sposób wyrównania końcówek, jeżeli takie wynikną przy wymianie dawnych obligacji na nowe. Końcówki mniejsze, niż 1 grosz, mogą podlegać skreśleniu.

§ 6. Warunki emisji nowych obligacji, o ile nie zostały określone przez postanowienia paragrafów poprzednich, winny ściśle odpowiadać tak pod względem materialnym jak i formalnym warunkom emisji dawnych obligacji. W szczególności postanowienia co do premji wykupu, co do prawa wypowiedzenia, co do przyjmowania obligacji na kaucję i wadja, co do ich bezpieczeństwa pupilarnego, jak też i przepisy co do miejsca płatności kuponów i obligacji i t. p. winny być zachowane.

§ 7. Plan konwersji obligacji, sporządzony zgodnie z §§ 2—6 niniejszego rozporządzenia, winien być uchwalony przez właściwe organa terytorjalnego związku samorządowego. Wraz z planem konwersji winny być przedstawione Ministrowi Skarbu warunki pożyczek, podlegających konwersji, tekst nowych obligacji oraz nowy plan umorzenia. W razie jeżeli przedstawiony przez zarząd terytorjalnego związku samorządowego plan konwersji nie uzyska zatwierdzenia Ministra Skarbu lub wyznaczonego przezeń Komisarza, winien związek samorządowy przedłożyć nowy plan konwersji w terminie najdalej 6 tygodni od dnia zawiadomienia go o odmowie zatwierdzenia. Ministrowi Skarbu przysługuje w takim wypadku prawo wydania szczegółowych postanowień co do wykonania konwersji, które winny być uwzględnione w nowym planie konwersji. W razie niezastosowania się do powyższego ze strony związku samorządowego nie będzie on mógł w razie skargi sądowej

posiadaczy obligacji zażądać się tem, iż jego plan konwersji nie uzyskał zatwierdzenia.

W tekście nowych obligacji winien być powołany reskrypt Ministra Skarbu lub wyznaczonego przezeń Komisarza Rządowego dla konwersji obligacji, zatwierdzający plan konwersji.

§ 8. W ciągu 3 miesięcy od dnia zatwierdzenia planu konwersji przez Ministra Skarbu lub wyznaczonego przezeń Komisarza winien związek samorządowy przystąpić do konwersji obligacji. Konwersja nastąpi bądź w drodze wymiany dawnych obligacji na nowe bądź w drodze przestemplowania dawnych obligacji. Jako termin prekluzyjny dla dokonania konwersji należy uważać termin, jaki w siedzibie terytorjalnego związku samorządowego obowiązuje dla przedawnienia pretensji z tytułu wylosowanych lub wypowiedzianych obligacji. Jednakże posiadacz obligacji, zgłoszonych do konwersji w czasie późniejszym, licząc od dnia rozpoczęcia konwersji, niż termin obowiązujący dla przedawnienia należności z kuponów, może domagać się wydania kuponów od nowej obligacji za okres ubiegły nie dłuższy, niż powyżej zaznaczony termin przedawnienia kuponów.

§ 9. O ile do konwersji będą przedstawione obligacje, od których odsetki za jedno półrocze roku 1925 i r. 1926 były wypłacane na skutek zarządzeń Ministra Skarbu i Ministra Spraw Wewnętrznych, wysokość wypłaconych odsetek winna być uwzględniona przez odjęcie odpowiedniego kuponu od nowych obligacji lub przez potrącenie wypłaconej sumy od sumy, przypadającej do wypłaty za pierwsze kupony od nowych obligacji.

§ 10. Do konwersji w myśl § 8 niniejszego rozporządzenia winny być dopuszczone obligacje terytorjalnych związków samorządowych, ostemplowane lub zarejestrowane w myśl postanowień rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 532) i nie podpadające pod postanowienia § 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1925 r. № 30, poz. 213).

Narówni z obligacjami, określonymi w ustępie poprzednim niniejszego paragrafu, mogą być traktowane obligacje nieostemplowane, o ile z przedłożonych terytorjalnemu związkowi samorządowemu dowodów wynikać będzie bezspornie, iż dane obligacje nie podpadają pod postanowienia § 43 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. z r. 1925 № 30, poz. 213). Decyzja w tym kierunku przysługiwać będzie terytorjalnym związkom samorządowym, co jednak nie pozbawia właściciela obligacji, któryby nie podpadł pod sankcję przepisów powołanego wyżej paragrafu, możliwości podjęcia z pomocą zwykłych środków procesowych dowodu, że posiadał obligacje w dniu 21 maja 1924 r.

§ 11. Do konwersji w myśl § 8 niniejszego rozporządzenia winny być również dopuszczone wszystkie obligacje terytorjalnych związków samorządowych, opiewające na marki polskie, które nie były przedłożone do rejestracji zarządzanej w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 532) względnie co do których,

mimo przedstawienia ich do rejestracji, nie zostało ustalone obywatelstwo ich właściciela w dniu 21 maja 1924 r.

§ 12. Obligacje terytorjalnych związków samorządowych ostemplowane lub zarejestrowane w myśl postanowień rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 532) jako własność obywateli państw, które podpadają pod postanowienia § 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. z r. 1925 № 30, poz. 213), a więc w szczególności jako własność obywateli austriackich, niemieckich, rosyjskich i węgierskich, będą podlegać konwersji po kursie, jaki wynika ze stosowania postanowień § 43 wyżej powołanego rozporządzenia. Termin rozpoczęcia konwersji tych obligacji oraz sposób stosowania postanowień § 43 wyżej cytowanego rozporządzenia, będą ustalone oddzielnym rozporządzeniem.

§ 13. Obligacje terytorjalnych związków samorządowych, co do których przy rejestracji w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 532) nie zostało ustalone obywatelstwo ich właścicieli w dniu 21 maja 1924 r., oraz obligacje terytorjalnych związków samorządowych, nie przedłożone do rejestracji zarządzonej w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 532) i nie objęte postanowieniami § 10 ust. 2 i § 11 niniejszego rozporządzenia, będą podlegać konwersji po kursie, jaki przypada, o ile chodzi o obligacje rublowe, dla obligacji stanowiących własność obywateli rosyjskich, o ile chodzi o obligacje koronowe, dla obligacji stanowiących własność obywateli austriackich, wreszcie o ile chodzi o obligacje markowe (t. j. opiewające na marki niemieckie), dla obligacji stanowiących własność obywateli niemieckich. Termin rozpoczęcia konwersji tych obligacji będzie ustalony oddzielnym rozporządzeniem.

§ 14. Wszelkie koszty, związane z opracowaniem planu konwersyjnego oraz przeprowadzeniem konwersji, które w razie potrzeby określi Minister Skarbu, ponosić będzie odnośny terytorjalny związek samorządowy.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *C. Klarnar*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Młodzianowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*